

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Makajevem ve věci

žalobce: **M. K.,**
bytem X,
zastoupen obecným zmocněncem S. S.,
bytem X,
proti
žalovanému: **Policie, České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,**
se sídlem Olšanská 2, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2019, č. j. CPR-23305-2/ČJ-2019-930310-V230,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou dne 20. 1. 2020 domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie S. k. ze dne 6. 5. 2019, č. j. KRPS-67308-26/ČJ-2019-010022 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné kvůli vadám předcházejícího řízení. Správní orgán je povinen zjistit přesně a úplně skutkový stav věci, avšak celé řízení bylo jednostranné a neobjektivní. Žalovaný porušil svou povinnost postupovat v souladu s právním řádem ČR, své rozhodnutí nedostatečně odůvodnil a zákon vyložil chybně.
3. Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou v projednávané věci splněny podmínky řízení a zda lze žalobu věcně projednat.
4. Pravomocné rozhodnutí správního orgánu přezkoumává soud v řízení podle zvláštních ustanovení o řízení zakotvených v dílu prvním, hlavy druhé, části třetí zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) pouze v mezích žalobních bodů a z těch hledisek, které žalobce v podané žalobě uvede (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
5. Z ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. plyne, že žalobce je povinen tvrdit, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti a z tohoto důvodu se může domáhat zrušení takového rozhodnutí,

popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Žaloba musí kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3 s. ř. s.) obsahovat náležitosti vyplývající z ustanovení § 71 odst. 1 písm. a) až f) s. ř. s., přičemž k jejím základním náležitostem, nezbytným pro vymezení přezkumné činnosti soudu, patří žalobní body, z nichž musí patrně, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Ze žalobních bodů přitom musí být zřejmé důvody žalobcova přesvědčení, že napadené správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonu nebo jinému předpisu, který má charakter předpisu právního, a toto jeho tvrzení musí být náležitě odůvodněno (srovnej např. rozhodnutí NSS ze dne 20. 12. 2005 č. j. 2 Azs 92/2005-56).

6. Současně podle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Jinou lhůtu však v projednávané věci stanoví zákon o pobytu cizinců v ustanovení § 172 odst. 2, podle něhož lze žalobu proti správnímu rozhodnutí o vyhoštění podat ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Podle ustanovení § 71 odst. 2 s. ř. s. lze rozšířit žalobu o další body pouze ve lhůtě pro její podání.
7. Z výše uvedeného vyplývá, že přezkumné řízení vedené soudem podle dílu prvního, hlavy druhé, části třetí s. ř. s. je zcela ovládáno dispoziční zásadou, jejímž výrazem je skutečnost, že přezkumná pravomoc soudu se pohybuje výlučně v intencích tvrzení uvedených v podané žalobě. Soud v přezkumném řízení je vázán žalobními body, přičemž není povinen, ale ani oprávněn, dovozovat za žalobce jakákoliv tvrzení, což platí i tehdy, jde-li o rozsah napadení správního rozhodnutí, vymezení namítaných důvodů jeho nezákonnosti a odůvodnění v žalobě uváděných tvrzení.
8. Žaloba ze dne 18. 1. 2020 postrádá základní náležitosti žaloby vymezené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť žalobce se omezil pouze na obecná tvrzení, že napadené rozhodnutí je nezákonné, nedostatečně odůvodněné a správní řízení nebylo vedeno v souladu se zákonem, aniž by však uvedl byť jen jedno konkrétní pochybení, kterého se správní orgány v průběhu řízení či ve svých rozhodnutích měly dopustit. Bez doplnění žaloby ve smyslu ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. není možno o věci dále jednat, neboť jak plyne z výše uvedeného, podání učiněné u soudu v zákonné lhůtě pro podání žaloby je toliko obecným výčtem možných pochybení správních orgánů, avšak neobsahuje jediné skutkové tvrzení, v čem konkrétně měl v žalobcově věci žalovaný pochybit, které by bylo možné posoudit.
9. Jestliže tedy z obsahu žaloby není zřejmé, jaké jsou důvody nezákonnosti a z jakých konkrétních skutkových důvodů napadá žalobce rozhodnutí žalovaného, jde o vadu, která brání meritornímu přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí v mezích vytčených žalobních bodů, jelikož žádné žalobní body neobsahuje.
10. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný a nelze proto v řízení pokračovat.

11. Ve smyslu tohoto ustanovení je nedostatkem podmínky řízení skutečnost, že žaloba postrádá náležitosti žaloby uvedené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., a proto pro postup soudu podle dílu prvního, hlavy druhé, části třetí s. ř. s. (§ 65 odst. 1 a následující s. ř. s.) nejsou splněny podmínky řízení. Současně se jedná o již neodstranitelný nedostatek, neboť odstraňovat vady žaloby v tomto případě již nelze s ohledem na lhůtu uvedenou v § 72 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, jelikož tato lhůta již uplynula. Za tohoto stavu by bylo případné poučení soudu s výzvou k odstranění vad žaloby ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s. úkonem zcela nadbytečným. K případně dodatečně uplatněným argumentům by totiž soud již nemohl přihlížet, a to pro marné uplynutí zákonné lhůty stanovené pro rozšíření žaloby podle § 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s. (srovnej např. rozhodnutí NSS sp. zn. 4 Azs 3/2004).
12. Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu odmítnout [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].
13. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. června 2020

Mgr. Miroslav Makajev, v. r.
samosoudce